

[Handelsministeren.]

gjort sig lidt overdrevne forestillinger gældende om denne støttes omfang og virkninger. Det er så sandelig langt fra de skibsbygningsnationer, der har ofret flest statsmidler på deres værfter, som har vist sig mest konkurrencedygtige på det internationale skibsbygningsmarked, og i modsætning til mange andre skibsbygningsnationer har dansk værftsindustri forøget sin markedsandel i de senere år. Den danske regering lægger vægt på, at bestræbelserne for at begrænse værftsstøtten internationalt fortsættes, og er bekymret ved tanken om, at den indtrufne internationale værftssituation skulle give anledning til øgede stats subsidier, hvorfor vi håber på, at de bestræbelser, der gøres for at opnå en international ordening om den nødvendige tilpasning til markedssituationen, vil lykkes.

I den forbindelse er det ikke mindst nødvendigt, at der opnås forståelse imellem Vesteuropa og Japan, som tegner sig for næsten halvdelen af verdens skibsbygning. Det har vakt bekymring i Vesteuropa, at der fra japanske værfter fremkommer meget lave pristilbud.

Jeg vil gerne fra denne talerstol sige, at de forsikringer om solidaritet og gensidig hensyntagen til beskæftigelsesproblemerne mellem de store industrinationer, som for nylig blev fremsat ved mødet på Rambouillet, gør det berettiget at nære forventninger om, at ikke en enkelt nation i kraft af sin helt dominerende rolle på skibsbygningsmarkedet gør det umuligt for andre at overleve som skibsbygningsnationer.

Som det vil fremgå af denne redegørelse, står vi over for en situation, hvor skibsbygningens omfang og beskæftigelsen globalt set uundgåeligt vil blive reduceret i de kommende år. På denne baggrund har jeg ikke mulighed for at give noget løfte om, at det vil blive muligt for dansk skibsbygning at opretholde beskæftigelsen ved nybygningsarbejder i det nuværende omfang.

Det vil i sig selv kræve en særlig indsats først og fremmest fra værfterne og værfternes ansatte at opretholde den danske andel i den reducerede internationale skibsbygning. Danske redere kan i et vist omfang bidrage hertil ved placeringen af ordrer, og den danske stat vil fortsat have behov for skibe, som danske værfter i særlig grad har specia-

liseret sig i. Nybygningsproduktionen er kun en del af værfternes virkeområde, og den øvrige produktion synes ikke tilsvarende truet. Ratificeringen af konventionen om havmiljøet i Østersøen vil skabe behov for ombygninger af skibe. I øvrigt må man håbe, at værfterne kan finde nye beskæftigelsesområder.

En nedgang i værfternes beskæftigelse i løbet af nogen tid må dog utvivlsomt forudses. Jeg tror ikke, der er tale om nogen krise af kortere varighed for vesteuropæisk skibsbygning. Det er ikke sandsynligt, at industrilandenenes beskæftigelse med skibsbygning atter vil komme op på det omfang, den har haft i de seneste år. Vi må regne med, at udviklingslandene i stigende grad vil kræve deres plads også på dette område.

Den beskæftigelsesnedgang, som må forudses for værfternes vedkommende, er af samme karakter som de strukturændringer, der fra tid til anden er indtruffet på andre erhvervsområder. Spørgsmålet kan ikke løses ved at benytte statsmidler til at binde arbejdskraft i en produktion, der ikke er behov for, men udsigterne til faldende beskæftigelse på et område, der indtil nu har haft bedre beskæftigelsesforhold end den øvrige industri, er et alvorligt problem i den nuværende beskæftigelsessituation. Det øger vort generelle beskæftigelsesproblem, og det påkalder derfor først og fremmest de generelle beskæftigelsesfremmende midler, som står til regeringens og folketingets rådighed.

Regeringen har fulgt og vil fremdeles nøje følge udviklingen i den internationale skibsbygning og i den danske værftsindustri situation. Det særlige kontaktudvalg, hvori værftsforeningerne, Centralorganisationen af Metalarbejdere og handelsministeriet er repræsenteret, har gennem en årrække været et nyttigt organ, hvor værfternes problemer har været drøftet. Kontaktudvalget har ved flere lejligheder rettet henstillinger såvel til regering som til værftsledelserne og de på værfterne ansatte om iværksættelse af foranstaltninger til fremme af værftsindustriens konkurrenceevne. Disse henstillinger er i almindelighed blevet modtaget positivt, og jeg er bekendt med, at man fra værftsindustrien som helhed lægger stor vægt på den koordinering af synspunkter og interesser, der finder sted gennem kontaktudvalgets virksomhed. Kontaktudvalget har også i